

Sygn. akt I C 44/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Opocznie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Zofia Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2022 roku w Opocznie

na posiedzeniu niejawnym- art.148¹ § 1 k.p.c.

sprawy z powództwa Z. W.

przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda Z. W. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwotę 2.287,27 (dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt siedem 27/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 44/21

UZASADNIENIE

Powód Z. W. – reprezentowany przez pełnomocnika adwokata – w pozwie z dnia 3 grudnia 2020 r. (data wpływu) wnosił o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) na swoją rzecz kwoty 9.344,00 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od w/w kwoty od dnia 22 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty oraz kosztów niniejszego postępowania, w szczególności opłaty od pozwu, kosztów zastępstwa procesowego adwokata oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych – wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia uprawomocnienia się rozstrzygnięcia w tym zakresie do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu podano, że w dniu 23 kwietnia 2020 r. w O. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) doszło do wypadku drogowego, w wyniku którego stanowiący własność powoda samochód matki P. (...) o numerze rejestracyjnym: (...) doznał znacznych uszkodzeń. Przyczyną powstania zdarzenia było niewłaściwe oznakowanie w/w skrzyżowania, bowiem ostrzegawczy znak drogowy „A-7” (USTĄP PIERWSZENSTWA), ustawiony był w sposób równoległy po jezdni, podczas gdy jego ustawienie powinno być prostopadłe względem krawędzi ulicy. O powyższym powód pismem z dnia 12 maja 2020 r. powiadomił Komendanta Powiatowego Policji w O.. W odpowiedzi z dnia 5 czerwca 2020 r. Komendant Powiatowy Policji wskazał, iż informacja została przekazana Zarządowi Dróg Powiatowych w O.. Jak ustalono, przyczyną niewłaściwego ustawienia znaku było zbyt bliskie umiejscawianie słupa znaku względem krawędzi jezdni. Zbyt mała odległość ustawienia słupka znaku od krawędzi jezdni powodowała, że przejeżdżające samochody dostawcze uderzały w znak i powodowały jego obrócenie się do nieprawidłowego położenia. Jak wskazał Komendant Powiatowy Policji w O. w piśmie z dnia 6 czerwca 2020 r. – z uwagi na część uszkodzenia znaku przez przejeżdżające blisko pojazdy dostawcze, przekazano informację do służb patrolowych aby zwrócić szczególną uwagę na utrzymanie oznakowania w rejonie skrzyżowania ulicy (...) z ulicą (...).

Pełnomocnik powoda argumentował, że niewłaściwe pozycjonowanie znaku drogowego uniemożliwiło powodowi jego ostrzeżenie, a w konsekwencji zastosowanie się do wynikającego z niego nakazu. Błędne ustawienie znaku potwierdzili także funkcjonariusze policji, którzy przybyli na miejsce wypadku.

Podał dalej, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie sposób zarzucić powodowi, iż to jego zachowanie stanowiło przyczynę powstania zdarzenia szkodowego. Powód pozostawał w uzasadnionym okolicznościami przekonaniu, iż poruszał się po tzw. drodze uprzywilejowanej. Zdaniem strony powodowej, w wyniku niedopełnienia obowiązków ciążących na zarządcy drogi – Zarządzie Dróg Powiatowych w O. powód doznał szkody materialnej, oszacowanej przez podmiot profesjonalnie trudniący się wyceną tego rodzaju uszkodzeń na kwotę 9.098,00 zł.

Strona powodowa wskazała, że decyzją z dnia 22 lipca 2020 r. Ubezpieczyciel (pozwany) odmówił przyznania i wypłaty należnego powodowi odszkodowania, przypisując powodowi wyłączną winę za powstanie zdarzenia szkodowego. Powód wniósł od powyższej decyzji reklamację (Reklamacja z dnia 3 sierpnia 2020 r.). W odpowiedzi Ubezpieczyciel podtrzymał jednak przedstawione w sprawie stanowisko (Pismo (...) z dnia 24.08.2020 r.).

Pełnomocnik powoda wskazał, iż Powód z tytułu zaistniałej w dniu 23 kwietnia 2020 r. szkody nie otrzymał odszkodowania z jakiegokolwiek innego zakładu ubezpieczeń, co uzasadnia domaganie się od pozwanego – Towarzystwa (...) naprawienia powstałej szkody w pełnej wysokości.

Podsumowując, pełnomocnik powoda wskazał, iż powstanie wyżej opisanego zdarzenia szkodowego (kolizji samochodowej) nastąpiło z wyłącznej winy Zarządu Dróg Powiatowych w O., który nie dopełnił ciążących na nim obowiązków i nie zadbał o właściwe ustawienie będącego znakiem ostrzegawczym znaku drogowego. W okolicznościach niniejszej sprawy nie sposób tym samym przypisać powodowi odpowiedzialności za powstanie zdarzenia szkodowego. Powód nie miał bowiem świadomości, że porusza się po tzn. drodze podporządkowanej, a tym samym, iż ma obowiązek ustąpienia pierwszeństwa pojazdowi, z którym doszło do kolizji.

Podał ponadto, że do wysokości dochodzonej kwoty należy doliczyć koszt prywatnej ekspertyzy dokonanej we własnym zakresie przez powoda. Stanowiła ona dla niego ostateczną podstawę dla zasadności swojego roszczenia i została poniesiona w celu jego dochodzenia.

/vide: - pozew wraz z uzasadnieniem i załącznikami k. 3 – 47/

W odpowiedzi na pozew z dnia 22 lutego 2021 r. (data wpływu) pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. – reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego – wniósł o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów procesu według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w trybie art. 98 § 1¹ k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany przyznał następujące okoliczności faktyczne:

1. Zawarcie z Powiatem (...) umowy ubezpieczenia (...), potwierdzonej polisą nr (...).
2. Zaistnienie w dniu 23 kwietnia 2020 roku kolizji drogowej na skrzyżowaniu ulic (...) w O. z udziałem pojazdów marki P. nr rej. (...) oraz A. nr rej. (...).
3. Zgłoszenie pozwanemu szkody w pojeździe marki P. nr rej. (...), powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 23 kwietnia 2020 roku.
4. Odmowę wypłaty odszkodowania za szkodę w tymże pojeździe.

Pozwany zaprzeczył następującym okolicznościom:

1. Konieczności poniesienia na naprawę pojazdu marki P. nr rej. (...) po szkodzie z dnia 23 kwietnia 2020 roku kwoty 9.098,00 zł.

2. Konieczności zlecenia oraz poniesienia kosztu opracowania (...) w wysokości 246,00 zł.

Pozwany podniósł, że nie ponosi odpowiedzialności za szkodę w pojeździe marki P. o nr rej. (...), bowiem wyłącznie winnym za zaistnienie tej szkody jest sam powód, a przynajmniej przyczynił się on do jej powstania w co najmniej 90%.

W pierwszej kolejności pozwany zaprzeczył, jakoby przekrzywiony znak „A-7” był dla powoda zbliżającego się do skrzyżowania z ulicą (...) niewidoczny. Wskazał, że „Każdy uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są obowiązani zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga - szczególną ostrożność” (art. 3 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym). Powód w niniejszym stanie faktycznym zobligowany był do zachowania wymaganej przez ustawę szczególnej ostrożności, bowiem w danym układzie ruchu drogowego zbliżał się do skrzyżowania, zaś art. 25 ust. 1 ww. ustawy wskazuje, że „Kierujący pojazdem, zbliżając się do skrzyżowania, jest obowiązany zachować szczególną ostrożność”. Pojęcie „szczególnej ostrożności” zostało doprecyzowane w art. 2 ust. 2 pkt. 22: „szczególna ostrożność - ostrożność polegająca na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestnika ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze, w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie”.

Zdaniem pozwanego, gdyby powód, który twierdzi, że nie widział znaku „A-7”, a właściwie nie widział żadnego znaku (bowiem inne znaki drogowe nie są tam ustawione), zachował wymaganą od niego „szczególną ostrożność” to z pewnością przed wjechaniem na skrzyżowanie zredukowałby odpowiednio prędkość i zorientował się w sytuacji na drodze, co pozwoliłoby mu na dostrzeżenie znaku „ustąp pierwszeństwa przejazdu” i zatrzymanie swojego samochodu, a tym samym uniknięcie zderzenia z pojazdem marki A. nr rej. (...).

/vide: - odpowiedź na pozew z uzasadnieniem k. 59 – 60/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 kwietnia 2020 r. powód Z. W. poruszający się samochodem osobowym marki P. (...) o nr rej. (...) jadąc ul. (...) w O. nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu D. M. poruszającemu się ul. (...) samochodem osobowym marki A. o nr rej. (...), czym doprowadził do zderzenia obu pojazdów.

Przybyły na miejsce zdarzenia patrol Policji stwierdził winę powoda za spowodowanie zdarzenia i ukarał go mandatem karnym.

Kierujący pojazdem marki P. powód Z. W. nie zauważył znaku „A-7” (Ustąp Pierwszeństwa), który był ustawiony prawie równolegle do osi jezdni. Powód był przekonany, że porusza się drogą z pierwszeństwem przejazdu i skręcił w prawo w ul. (...) pomimo tego, że widział nadjeżdżający pojazd. Znak zauważył w ostatniej chwili, zaczął hamować i już bardzo wolno wjechał na skrzyżowanie. Uderzył wówczas zderzakiem swojego samochodu prawie prostopadle w prawy przedni bok nadjeżdżającego pojazdu.

Kierujący pojazdem marki A. po zdarzeniu zlikwidował szkodę z polisy OC powoda.

/bezsporne: - kserokopia notatki informacyjnej o zdarzeniu drogowym k. 74,

- kserokopia potwierdzenia okoliczności przez uczestnika zdarzenia

k. 75,

- kserokopia dokumentacji likwidacji szkody w pojeździe A.

k. 76 – 115,

dowód: - zeznania świadka D. M. skrócony protokół rozprawy z

dnia 7.06.2021 r. k. 164v min. 00:02:57 – 00:08:30 nagranie koperta

k. 166,

- zeznania powoda Z. W. skrócony protokół rozprawy z

dnia 8.04.2021 r. k. 160v – 161 nagranie koperta k. 162/

Powód Z. W. pismem z dnia 12 maja 2020 r. powiadomił Komendanta Powiatowej Policji w O. o fakcie nieprawidłowego ustawienia znaku (...) na skrzyżowaniu z ul. (...).

W odpowiedzi z dnia 5 czerwca 2020 r. Komendant Powiatowej Policji wskazał, iż informacja została przekazana Zarządowi Dróg Powiatowych w O..

Pismem z dnia 10 czerwca 2020 r. powód Z. W. zwrócił się do Urzędu Miejskiego w O. z wnioskiem o zwrot kosztów naprawy należącego do niego pojazdu w kwocie 9.098,00 zł, która to kwota została oszacowana na zlecenie powoda przez podmiot profesjonalnie trudniący się wyceną tego rodzaju uszkodzeń.

Powyższy wniosek został przekazany do Zarządu Dróg Powiatowych w O., jako podmiotu odpowiedzialnego za zapewnienie i utrzymywanie właściwego oznakowania dróg powiatowych, ten zaś przekazał sprawę ubezpieczycielowi – pozwanemu Towarzystwu (...) z siedzibą w W..

Decyzją z dnia 22 lipca 2020 r. Towarzystwo (...) z siedzibą w W. odmówił przyznania i wypłaty powodowi odszkodowania, przypisując powodowi wyłączną winę za powstanie zdarzenia szkodowego.

Powód Z. W. wniósł od powyższej decyzji reklamację w dniu 3 sierpnia 2020 r.

W odpowiedzi na w/w reklamację pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. pismem z dnia 24 sierpnia 2020 r. podtrzymał swoje stanowisko w sprawie.

Powód Z. W. z tytułu zaistniałej w dniu 23 kwietnia 2020 r. szkody nie otrzymał odszkodowania z jakiegokolwiek innego zakładu ubezpieczeń.

/bezsporne: - kserokopia pisma z dnia 12.05.2020 r. k. 25,

- kserokopia pisma z dnia 05.06.2020 r. k. 26,

dowód: - wniosek z dnia 10.06.2020 r. z załącznikami i kosztorysem naprawy

k. 27 – 32,

bezsporne: - kserokopia zawiadomienia z dnia 16.06.2020 r. k. 33,

- kserokopia decyzji z dnia 22.07.2020 r. k. 35 – 36,

dowód: - reklamacja z dnia 3.08.2020 r. z potwierdzeniem nadania k. 37,

bezsporne: - kserokopia pisma z dnia 24.08.2020 r. k. 40

- kserokopia oświadczenia z dnia 20.07.2020 r. k. 34/

W miejscu, gdzie doszło do kolizji znajduje się teren zabudowany z ograniczeniem prędkości do 50 km/h. Jezdnia ul. (...) ma około 7 m szerokości, jest dwukierunkowa, po jednym pasie dla każdego kierunku ruchu, które są przedzielone osią jezdni. Natomiast jezdnia ul. (...) ma szerokość ok. 4,5 m i nie jest przedzielona osią jezdni.

Analiza zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego pozwala na ustalenie następującego przebiegu kolizji:

Pojazd A (...) kierowany przez D. M. poruszał się ul. (...) w kierunku centrum, w O.. Kierujący zadeklarował, że poruszał się z prędkością około 60 km/h, drogą z pierwszeństwem. Widział, że z ul. (...) wyjechał pojazd, który zatrzymał się na krawędzi jezdni. W chwili, gdy znajdował się w bliskiej odległości od tego pojazdu, kierujący nim ruszył i uderzył w prawy bok jego pojazdu.

Natomiast kierujący pojazdem P. (...) Z. W. zeznał, że jechał ul. (...), a znak „ustąp pierwszeństwa” był przekreślony prawie równoległe do osi jezdni. Jak zeznał był przekonany, że znajduje się na drodze z pierwszeństwem. Poruszał się z prędkością około 20 km/h. Po dojechaniu do krawędzi jezdni zatrzymał się, widział pojazd poruszający się ul. (...), ale był przekonany, że porusza się po drodze z pierwszeństwem, dlatego ruszył i doszło do zderzenia pojazdów.

Z akt sprawy wynika, że Z. W. zgłosił do Zarządu Dróg i na policję fakt złego ustawienia znaku. Z wyjaśnień, jakie otrzymał wynika, że znak jest ustawiony za blisko krawędzi jezdni i przejeżdżające ciągniki siodłowe zaczepiają o niego odwracając go w kierunku „prawie” równoległym do osi jezdni. W aktach sprawy znajduje się również prywatna opinia, z której wynika, że. „należy wskazać, że tak ważny dla bezpieczeństwa ruchu znak A7 ma kształt równobocznego trójkąta ostrzegawczego (odmiennie niż wszystkie inne znaki ostrzegawcze)

Ponadto zdjęcie zamieszczone w opinii prywatnej jest zrobione z poziomu chodnika, a nie jezdni. Jeżeli zdjęcie zrobione byłoby z perspektywy jezdni, to znak częściowo byłby widoczny dla kierującego pojazdem i byłby dla niego rozpoznawalny.

W dniu wystąpienia zdarzenia oznakowanie znajdujące się na ul. (...) było niewłaściwe w zakresie ustawienia znaku A-7 (był ustawiony prawie równoległe do osi jezdni ul. (...)).

Z. W. poruszając się ul. (...) w kierunku ul. (...) mógł i powinien był dostrzec i rozpoznać przekrzywiony znak drogowy A-7.

Niedostrzeżenie znaku A-7 nie zwalniało kierującego z zachowania szczególnej ostrożności w trakcie zbliżania się do skrzyżowania i należytej obserwacji przedpola jazdy. Ponadto jest mało prawdopodobne, że mieszkaniec miejscowości, w której doszło do kolizji, nie wiedział, że wyjeżdżając z wąskiej osiedlowej uliczki na ul. (...), będącą drogą główną, pomimo niewidocznego dla niego znaku A7 o charakterystycznym kształcie, znajduje się na drodze podporządkowanej. Zachowanie powoda było nieprawidłowe.

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego pozwala ustalić, że taktyka jazdy kierującego samochodem marki P. (...) o nr rej. (...) - Z. W. podczas kolizji w dniu 23 kwietnia 2020 r., była nieprawidłowa. Popełnił on błędy w taktyce jazdy polegające na niezachowaniu szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru włączania się do ruchu z drogi podporządkowanej oraz nienależytej obserwacji przedpola jazdy, a także nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi znajdującemu się na drodze z pierwszeństwem.

Rzeczowy i osobowy materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy nie dają możliwości, aby kierującemu pojazdem A. (...) można było przypisać błędy w technice lub taktyce jazdy. Kierujący tym pojazdem miał prawo oczekiwać, że inni uczestnicy ruchu drogowego postępują zgodnie z przepisami.

W tej sytuacji za jedyną przyczynę wystąpienia kolizji należy uznać nieprawidłowe zachowanie kierującego pojazdem P. (...) - Z. W..

/dowód: - opinia pisemna biegłego sądowego w dziedzinie rekonstrukcji zdarzeń

drogowych mgr inż. B. W. k. 174 – 179/

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

W świetle art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający.

Przesłankami odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń wobec poszkodowanego są zatem z jednej strony przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczonego, z drugiej zaś strony – istnienie ważnej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pomiędzy sprawcą szkody a zakładem ubezpieczeń. W razie zaistnienia owych przesłanek, ubezpieczyciel odpowiada w zakresie odpowiedzialności sprawcy szkody.

Odpowiedzialność Zarządu Dróg Powiatowych w O. w przedmiotowej sprawie oparta jest na zasadzie winy i powstaje w przypadku udowodnienia mu winy za powstałą szkodę oraz związku przyczynowego między zawinionym działaniem lub zaniechaniem a powstaniem szkody. Wykazanie w/w okoliczności, w myśl art. 6 k.c., spoczywało na powodzie, który – zdaniem Sądu – nie udowodnił, iż winę za przedmiotowe zdarzenie ponosi w/w Zarząd Dróg Powiatowych w O., co jednocześnie nie implikuje odpowiedzialności pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. – będącego ubezpieczycielem Zarządu Dróg Powiatowych w O. – za zaistniałą szkodę.

Analizując zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy, w szczególności w postaci opinii biegłego sądowego w dziedzinie rekonstrukcji zdarzeń drogowych mgr inż. B. W., w połączeniu z zeznaniami świadka D. M. i powoda Z. W., Sąd doszedł do przekonania, iż nie istnieje związek przyczynowy pomiędzy niewłaściwym oznakowaniem na ul. (...) w O. w zakresie ustawienia znaku A-7, a zdarzeniem drogowym z dnia 23 kwietnia 2020 r., co w konsekwencji doprowadziło do powstania szkody w należącym do powoda samochodzie osobowym marki P. (...) o nr rej. (...).

Sąd dokonując rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie uznał w/w opinię biegłego B. W. jako pełną, jednoznaczną i miarodajną, bowiem zawiera ona w pełni uzasadnione odpowiedzi na pytania objęte tezą dowodową postanowienia Sądu o dopuszczeniu dowodu z opinii tego biegłego. Ponadto opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd w pełni podziela rozważania zawarte w opinii sporządzonej na potrzeby przedmiotowej sprawy, w której biegła w jednoznaczny sposób stwierdziła, że Z. W. poruszając się ul. (...) w kierunku ul. (...) mógł i powinien był dostrzec i rozpoznać przekrzywiony znak drogowy A-7, a nawet gdyby znaku tego nie dostrzegł, nie zwalniało go to z zachowania szczególnej ostrożności w trakcie zbliżania się do skrzyżowania i należytej obserwacji przedpola jazdy.

Słusznym jest także wniosek, iż jest mało prawdopodobne, że mieszkaniec miejscowości, w której doszło do kolizji, nie wiedział, że wyjeżdżając z wąskiej osiedlowej uliczki na ul. (...), będącą drogą główną, pomimo niewidocznego dla pozwanego znaku A7 o charakterystycznym kształcie, znajduje się on na drodze podporządkowanej.

W związku z powyższym, nie ulega wątpliwości, że taktyka jazdy kierującego samochodem marki P. (...) o nr rej. (...) – powoda Z. W. podczas kolizji w dniu 23 kwietnia 2020 r., była nieprawidłowa. Popenił on błędy w taktyce jazdy polegające na niezachowaniu szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru włączania się do ruchu z drogi podporządkowanej oraz nienależytej obserwacji przedpola jazdy, a także nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi znajdującemu się na drodze z pierwszeństwem.

Biegła słusznie podniosła, iż rzeczowy i osobowy materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy nie dają możliwości, aby kierującemu pojazdem A. można było przypisać błędy w technice lub taktyce jazdy, bowiem kierujący tym pojazdem miał prawo oczekiwać, że inni uczestnicy ruchu drogowego postępują zgodnie z przepisami.

W tej sytuacji, Sąd w pełni podziela stanowisko biegłej, iż za jedyną przyczynę wystąpienia kolizji należy uznać nieprawidłowe zachowanie kierującego pojazdem P. (...) powoda Z. W., co czyni przedmiotowe powództwo niezasadnym.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w punkcie 1. sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., na które złożyły się: 1.800,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego powoda według norm przepisanych i 487,26 zł tytułem połowy kosztów opinii biegłego – punkt 2. sentencji wyroku.